

керівників українських підприємств / В. М. Лугова, О. А. Єрмоленко // Проблеми економіки. – 2012. № 1. С. 64–67. 4. *Мараховська Н. В.* Проблема формування лідерської компетентності майбутніх учителів іноземної мови / *Н. В. Мараховська* // Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. №2. – Бердянськ : БДПУ, 2010. – С. 255–259. 5. *Хвисюк О. М.* Досвід формування лідерської компетентності викладачів Харківської медичної академії післядипломної освіти / О. М. Хвисюк, В. Х. Марченко, Ю. А. Коломійченко // Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні: матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Тернопіль, 18–19 травня 2017. – С. 62–64.

УДК 378.4:33

Нагла Д. Є.

м. Харків, Україна

ВАЖЛИВІСТЬ І РОЗВИТОК РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ КРЕАТИВНОСТІ ТА РІВНЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ЗВО

Швидкоплинність часу та швидкі темпи змін у світі є невід'ємною складовою сьогодення. Саме це змушує людей бути більш гнучкими та прогресивними. Спеціалісти повинні бути готовими до нових вимог своїх роботодавців та ринку праці в цілому.

Саме креативність і лідерство виступають так званим важелем розвитку.

Нині, вища освіта потребує не тільки у суто професійній компетентності спеціаліста, але й його прагнень до розвитку та можливості до гнучкості. Всі ці фактори будуть впливати на рівень та якість наукового розвитку, компетентність майбутніх випускників та соціуму в цілому.

У час, коли студенти здобувають той чи інший рівень вищої освіти, йде постійне коригування та вдосконалення їх особистісного розвитку, світогляду, рівня сформованості професійних якостей та активізації їх у подальшій професійній діяльності.

Виходячи з цього, можна стверджувати, що кожен студент як майбутній спеціаліст або педагог, потребує гарного наслідування. Лідерські якості та рівень креативності необхідні нам не тільки у рутинному житті, але, насамперед, у професійному розвитку.

Саме вміння брати відповідальність не тільки за свої вчинки, але й за якість роботи оточуючих, вміння та прагнення вести людей за собою забезпечує нам активний та плідний розвиток у будь-якій галузі.

Креатив, таким чином, виступає оригінальним, інноваційним, та іноді, украй ризиковим напрямком. Але із ризиком ми стикаємось на кожному кроці, коли виникають нові аспекти або ідеї, котрі ще не були раніше підкріплені успішним досвідом.

На сьогоднішній день далеко не кожен викладач вищої школи має саме такі риси.

Можна сказати, що саме зараз суспільство має потребу у справжньому лідері як ніколи раніше. Тому ми повинні, насамперед, бути прикладом для наших студентів, які згодом стануть ще більш гідним прикладом для оточуючих. З цього приводу доцільною є така буддійська цитата: «Тисячу свічок можна запалити від єдиної свічки, та її життя не стане коротшим. Щастя не стає менше, якщо ним ділишся».

Сенс цієї фрази можна зрозуміти по-різному, але сутність залишається однією. Не важливо, чим саме ми здатні ділитись з оточуючими – життєвим досвідом, професійною компетентністю чи тим самим щастям, адже світ навколо нас змінюється тоді, коли ми готові віддавати свій досвід оточуючим.

Формування та розвиток креативності та лідерських якостей майбут-

ніх педагогів є доволі частою проблемою у педагогіці вищої школи.

Проаналізуємо можливі способи розв'язання проблеми між потребами суспільства у педагогах, котрі здібні бути креативними лідерами, та наявною проблематикою невідповідності цим характеристикам.

За для вважається можливим поступове введення освітницьких курсів та програм щодо підготовки більш якісних та компетентних фахівців-педагогів. Щоб здійснити цю ідею, необхідно провести тестування студентів, педагогів чи будь-якої іншої групи респондентів декілька разів.

Першого разу, коли учасники ще не почали курс на визначення лідерських здібностей та лідерських якостей, другого разу – по його закінченню. Курс з лідерства має бути прикладним. Він має складатись із лекцій, практичних занять, тренінгів, рольових ігор. Тематика лекцій може бути такою:

- «Поняття лідерства та його концепції» (мета: загальне ознайомлення з лідерством та деякими його концепціями);

- «Сутність поняття креативність, чому креативним може бути кожен», «Переваги креативності над консерватизмом та фактор духовності як невід'ємної якості креативної людини» (мета: загальне ознайомлення з креативністю);

- «Основні форми влади» (мета: поглиблене розкриття теми, передумов та її мотивів);

- «Емоційний інтелект та харизма як невід'ємні важелі системи лідерства» (мета: розкриття сутності харизми, емпатії та їх впливу на оточуючих).

Дуже важливим є зворотній зв'язок. Наведемо методику рольової гри «Мрійник, реаліст, критик». Її метою є розгляд проблеми або нової ідеї з трьох позицій.

Сутність полягає у вільному виборі будь-якого розвитку того, що ви придумали, з позиції практичного впровадження та з позиції прорахування

можливих невдач або неефективності.

Саме походження слова креатив, що з англійської перекладається як, творчий/творець, має на увазі зовсім різні сенси.

Насамперед винахід може бути яким завгодно, але, з позиції творця, він оволодіває практичним та наочним сенсом для оточуючих.

Невід’ємним фактором курсів є саме те, наскільки якісно та вільно надається інформація. Зворотній зв’язок, можливість задавати питання, просити про допомогу при виникаючих складнощах, все це не повинно впливати на якість навчання.

Щодо педагогічної діяльності в цілому, то слід акцентувати увагу на об’єктивному сприйнятті своїх студентів викладачем. Індивідуальні потреби студентів та різні форми підходу до кожного будуть саме тим ключем, який відчиняє двері до розкриття амбіцій та потенціалу майбутнього випускника.

Також слід пам’ятати про саморефлексію. На відміну від емпатії, того, як викладач відчуває своїх студентів, він не може дозволити собі поводитись так, щоб студенти відчували, наприклад, його поганий настрій.

Вміння у будь-якій ситуації вести себе гідно – це велика соціальна відповідальність як педагога, так і лідера-педагога.

Суспільство потребує лідерів та креативних керівників, саме тому педагогу необхідно постійно самовдосконалюватись, ніколи не залишатись на тому ж місці. А завданням сучасних дослідників та Міністерства освіти і науки України, насамперед, залишається знаходження та впровадження найбільш ефективних та якісних форм та методів професійного вдосконалення та індивідуального особистісного розвитку кожного викладача, педагога, фахівця.